

PARAULES DE VIDA

Crist viu (V)

Reprenem la presentació de l'exhortació *Crist viu* del papa Francesc sobre l'acompanyament dels joves i el discerniment vocacional, després d'haver dedicat les últimes setmanes a les festes de l'Ascensió de Jesucrist i Pentecosta, que conclouen el temps de Pasqua, i a les solemnitats del Senyor que perllonguen el clima pasqual en la litúrgia.

La joventut és una etapa decisiva en la vida de tot ésser humà, perquè es viu orientat al futur des d'un gran desig de plenitud. Durant aquest temps els somnis i projectes van prenent cos, les relacions humanes adquireixen cada vegada més consistència i equilibri, la persona pren decisions i realitza eleccions en els diferents àmbits (professional, social, polític, familiar, etc...), per anar construint gradualment el seu propi projecte de vida. Això fa que en el cor de tot jove coexistisquen sentiments sovint contraposats, que han de ser integrats: inquietuds, cerca de sentit, insatisfaccions, audàcies, gosadies, il·lusions, somnis, alegria, tenacitat, ganes de viure i d'experimentar allò nou i desconegut, desig de responsabilitzar-se de la pròpia vida, etc...

En aquesta cerca el jove necessita persones en les quals confiar. Per això les relacions d'amistat són tan importants en aquesta etapa.

«L'amistat (diu el Papa) és un regal de la vida i un do de Déu... els amics fidels, que estan al nostre costat en els moments durs, són un reflex de l'afecte del Senyor, del seu consol i de la seua presència amable. Tenir amics ens ensenya a obrir-nos, a comprendre, a cuidar a altres, a eixir de la nostra comoditat i aïllament, a compartir» (151). Consisteix en una relació «estable, ferma, fidel... que ens fa sentir units, i al mateix temps és un amor generós, que ens porta a cercar el bé de l'amic» (152) i que es caracteritza per la sinceritat i la confiança.

L'Església ha de proposar als joves l'amistat amb Crist com el camí per a conèixer «la

vertadera plenitud de ser jove» (150). De fet, en l'evangeli de Joan, el Senyor diu als seus deixebles: «Ja no us dic servents, a vosaltres us dic amics» (15,15). «Per la gràcia que Ell ens regala (comenta el Papa), som elevats de tal manera que som realment amics seus» (153). És Ell el primer a oferir-nos la seua amistat i això ha de provocar una resposta d'amor. D'aquesta manera naix un vincle entre Crist i els seus deixebles que creix i es reforça en l'oració i en el diàleg amb Ell. Aquí trobem l'essencial de la fe cristiana: «El cristianisme (afirma el Papa citant a sant Óscar Romero) és

una persona que em va estimar tant que reclama el meu amor» (156). Això és tan determinant per als cristians que els joves haurien de veure l'Església com una «comunitat d'amistat fundada per Jesucrist» (153).

Aquesta amistat amb Jesús ha de ser l'element fonamental que orienti el camí de tot jove, perquè des d'ella, en el moment de prendre decisions i fer eleccions sobre la vida, es pot formular la pregunta que l'ha de guiar en cada moment: «Jesús, què faries tu en el meu lloc?»

Amb la meua benedicció i afecte.

† **Enrique Benavent Vidal**
Bisbe de Tortosa

APUNTS PER A L'ANÀLISI

On té les seves arrels el concepte de Bioètica?

Per parlar de Bioètica i Concili Vaticà II és bo començar per situar cronològicament tots dos. La paraula «Bioètica» (BioEthik) va aparèixer per primera vegada, que tinguem constància, en 1927 en l'article del pastor protestant Fritz Jahr «Bioètica: una panoràmica sobre la relació ètica de l'home amb els animals i les plantes».

No obstant això, el terme va quedar en l'oblit fins que el 1970 Van Rensselaer Potter, bioquímic nord-americà dedicat a la investigació oncològica a la Universitat de Wisconsin i humanista, va donar a conèixer el terme «bioètica» en dos articles de l'any 1970: «Bioethics: The Science of Survival» i «Biocybernetics and

Survival». També en el seu llibre *Bioethics: Bridge to the Future* (1971).

En la introducció de la Bioètica com a disciplina, cal reconèixer el paper que va tenir l'eminent obstetra d'origen holandès emigrat als Estats Units André Hellegers (1926-1979). Hellegers va utilitzar aquest terme per donar nom al centre Joseph and Rose Kennedy Institute for the Study of Human reproduction and Bioethics, a la Universitat jesuïta de Georgetown (Washington D.C.), més conegut com a Kennedy Institute. Va ser el primer centre universitari dedicat a la Bioètica a Estats Units. Es va crear l'1 de juliol de 1971.

Hellegers, com a bon obstetra, va entendre el seu paper com el de la llevadora que treia a la llum la nova disciplina estimulant el diàleg, tendint ponts. Va introduir el terme en els àmbits científic, biomèdic i acadèmic, així com en els públics i mitjans de comunicació.

El Concili Vaticà II va ser convocat el 25 de gener de 1959, pel Papa Joan XXIII, i clausurat el 12 de desembre de 1965, pel Papa Pau VI.

Cronològicament, per tant, la Bioètica es va desenvolupar amb posterioritat al Concili.

Margarita Bofarull, rscj
Fragment de la ponència «Bioètica del Concilio Vaticano II hasta hoy: oportunidades y límites», I Congrés Mundial de Bioètica, El Escorial, 2017

PALABRAS DE VIDA

Cristo vive (V)

Retomamos la presentación de la exhortación *Cristo vive* del papa Francisco sobre el acompañamiento de los jóvenes y el discernimiento vocacional, después de haber dedicado las últimas semanas a las fiestas de la Ascensión de Jesucristo y Pentecostés, que concluyen el tiempo de Pascua, y a las solemnidades del Señor que prolongan el clima pascual en la liturgia.

La juventud es una etapa decisiva en la vida de todo ser humano, porque se vive orientado al futuro desde un gran deseo de plenitud. Durante este tiempo los sueños y proyectos van tomando cuerpo, las relaciones humanas adquieren cada vez más consistencia y equilibrio, la persona toma decisiones y realiza elecciones en los distintos ámbitos (profesional, social, político, familiar, etc...), para ir construyendo gradualmente su propio proyecto de vida. Esto hace que en el corazón de todo joven coexistan sentimientos a menudo contrapuestos, que deben ser integrados: inquietudes, búsqueda de sentido, insatisfacciones, audacias, osadías, ilusiones, sueños, alegría, tenacidad, ganas de vivir y de experimentar lo nuevo y desconocido, deseo de responsabilizarse de la propia vida y de tomar decisiones, etc...

En esta búsqueda el joven necesita personas en las que confiar. Por eso las relaciones de amistad son tan importantes en esta etapa. «La amistad (dice el Papa) es un regalo de la vida y un don de Dios... los amigos fieles, que están a nuestro lado en los momentos duros, son un reflejo del cariño del Señor, de su consuelo y de su presencia amable. Tener amigos nos enseña a abrirnos, a comprender, a cuidar a otros, a salir de nuestra comodidad y aislamiento, a compartir» (151). Consiste en una relación «estable, firme, fiel... que nos hace sentir unidos, y al mismo tiempo es un amor generoso, que nos lleva a buscar el bien del amigo» (152), y que se caracteriza por la sinceridad y la confianza.

La Iglesia debe proponer a los jóvenes la amistad con Cristo como el camino para conocer «la verdadera plenitud de ser joven» (150). De hecho, en el evangelio de Juan, el Señor dice a sus discípulos: «Ya no os llamo siervos, a vosotros os llamo amigos» (15,15). «Por la gracia que Él nos regala (comenta el Papa), somos elevados de tal manera que somos realmente amigos suyos» (153). Es Él el primero en ofrecernos su amistad y esto debe provocar una respuesta de amor. De este modo nace un vínculo entre Cristo y sus discípulos que crece y se refuerza en la oración y en el diálogo con Él. Aquí encontramos lo esencial de la fe cristiana: «El cristianismo (afirma el Papa citando a san Óscar Romero) es una persona que me amó tanto que reclama mi amor» (156). Esto es tan determinante para los cristianos que los jóvenes deberían ver la Iglesia como una «comunidad de amistad fundada por Jesucristo» (153).

Esta amistad con Jesús debe ser el elemento determinante que oriente el camino de todo joven, porque desde ella, en el momento de tomar decisiones y hacer elecciones sobre su vida, se puede formular la pregunta que le ha de guiar en cada momento: «¿Jesús, qué harías tú en mi lugar?»

Con mi bendición y afecto.

† **Enrique Benavent Vidal**
Obispo de Tortosa

Mes de mayo, mes de María

Llega mayo y las parroquias bullen de amores a la Madre. En la parroquia se celebra junto al Rosario, durante todo el año, el mes de María, con sus canciones populares y sencillas que remojan de cariño filial. Son oraciones vocales que nos conducen a la consideración de la vida de Jesús y a conocer mejor a María por medio de las meditaciones escritas por los papas. Vamos, que a través de la ternura de María se llega más rápido a una conversión de nuestras vidas. María, la Madre de Jesús, no deja indiferente a nadie. Es su amor total el que nos conduce al amor de Jesús (también total). Es la fe de María la que nos invita a dar

un sí a la vida entregada; es la fortaleza de María al pie de la Cruz que nos invita a valorar el sufrimiento, ese que desemboca en el amor, pues no hay amor que no se fortalezca en el sufrimiento. Es su corazón de enamorada de Jesús la que nos muestra el camino para llegar a disfrutar de las delicias del Amor Hermoso.

María es especial, es unas puertas abiertas para descansar, reparar y vivir la paz de Jesús que

tanto bien regala a todos sus hijos. Por eso se sale cada domingo de mayo al Rosario de la Aurora, cantado y acompañado por los músicos, por el casco viejo de la ciudad.

Mes de mayo y mes de octubre. El goteo de las Avemarías llega a formar gigantescas estalactitas y estalagmitas que unen cielo y tierra. ¡Qué gozada disfrutar de esta devoción mariana!

Manuel Ferrer

Recés de Pasqua del presbiteri diocesà

Per als sacerdots, d'una manera especial, són necessaris moments de trobada i pregària amb els germans de ministeri. Aquests encontres els distribuïm al llarg de l'any coincidint en moments assenyalats. En aquest sentit, el passat 20 de maig ens vam reunir a l'acollidora ermita de Mig-Camí per celebrar el recés de Pasqua.

Aquest recés està pensat per compartir l'experiència d'esperança de la Pasqua i, enguany, ha estat centrat en el testimoni de Mn. Joan Soler, del Bisbat de Girona, rector d'Arenys de Mar i Arenys de

Munt, delegat de Vocacions i amb l'experiència de nou anys de missioner a Togo. La xerrada ha girat al voltant de l'alegria de la Vocació. Les seves paraules ens han fet compartir l'alegria de ser sacerdots i ens han recordat d'una manera entranyable els moments dolços de sentir la crida. Ha posat de manifest les dificultats pròpies del temps i l'espai en què vivim, i és en aquest punt que l'espiritualitat missionera i la vitalitat de Mn. Joan ens ha brindat una mirada de fe que realça les oportunitats que tenim al davant i ens fa veure que estem de nou en temps de construir.

Després d'un descans, la segona part del recés sempre consisteix en un temps de silenci, cants i pregària davant el Santíssim. Són moments especials. Els preveres amb el Sr. Bisbe estem amb el Senyor, un temps en què el ressò de la xerrada anterior va calant dins nostre i ens enfortim amb l'alegria del Crist ressuscitat. D'aquesta manera podem tornar reforçats al nostre servei, a la qual cosa també hi ajuda un bon dinar de germanor.

Mn. Josep Blasco

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

@Pontifex: «Tots els matins Déu ens busca allà on som i ens convida a alçar-nos, a aixecar-nos de nou amb la seva Paraula, a mirar cap a dalt i creure que estem fets pel Cel» (6 de maig).

@Pontifex: «El papa Joan XXIII deia: "Mai no he conegut un pessimista que hagi fet res de bo". El Senyor és el primer a no ser pessimista i mira contínuament d'obrir-nos a tots nosaltres camins de Resurrecció» (7 de maig).

@Pontifex: «Cadascú allà on es troba, desenvolupant la tasca que li toca pot dir: "Senyor, fes de mi un instrument de la teva pau"» (7 de maig).

@Pontifex: «La fe ens ha de portar, a nosaltres creients, a veure els altres com a germans que hem de sostenir i estimar» (8 de maig).

Festa en honor a la Mare de Déu dels Ports

fet la processó pels carrers del poble amb la Mare de Déu, fins arribar al mirador. Allí hem beneït el terme i li hem pregat que no ens falti la pluja que tant necessitem.

Més de cent persones hem participat del dinar de germanor. Les cuineres ens han preparat unes paelles que, com sempre, han estat boníssimes. Hem acabat la festa jugant al bingo.

Aquests dies arribarà la medalla de la Mare de Déu dels Ports perquè la puguin portar tots els fills d'Alfara i qui la vulgui.

En molta alegria podem dir que el poble d'Alfara tenim una gran devoció a la Mare de Déu dels Ports. Són moltes ja les gràcies que ens ha concedit. La més gran ha estat la Fe.

Mn. Javier Vilanova

Un any més, ja és el quart, hem celebrat la festa en honor a la Mare de Déu dels Ports. Molts fills d'Alfara de Carles i veïns d'altres pobles hem viscut, el dia 9 de maig, un dia de festa parroquial acompanyats per la nostra patrona.

En l'Eucaristia hem agraït al Senyor totes les gràcies que ens concedeix cada dia per mitjà de la Verge Maria. Acabada la Santa Missa hem

Jornada de final de curs de Catequesi de la comarca dels Ports

Aquest any la jornada s'ha fet els dies 25 i 26 de maig. Dissabte es va anar caminant de Portell a la Mata, dinant a l'Albareda i berenant a la Cuba. Ha sigut una jornada festiva on l'objectiu era conèixer més profundament els sants que tenim a les ermites de la comarca i veure que, si ells van po-

der arribar a la santedat, nosaltres també ho podem fer.

Donem les gràcies als llocs que ens van acollir, sobretot a Portell, la Cuba i la Mata.

Fins a l'any que ve.

Els mossens i catequistes de la comarca dels Ports

Cloenda i lliurament de diplomes del projecte de lectura compartida del llibre *La noche más luminosa de Tortosa*

El dia 30 de maig va tenir lloc a la Cambra del Comerç de Tortosa l'acte de cloenda i lliurament de diplomes del projecte de lectura compartida del llibre *La noche más luminosa de Tortosa*, escrit per la germana de la Companyia de Santa Teresa de Jesús, Cristina Martínez. Un projecte organitzat per la Cort d'Honor de la Mare de Déu de la Cinta, amb l'objectiu de fomentar el coneixement de temes del patrimoni de la ciutat. Està adreçat als alumnes de 5è i 6è de Primària i de 1r i 2n d'ESO de Tortosa i Roquetes.

Els centres educatius que han participat són: Col·legi Ntra. Sra. de la Consolació, amb els títols *El castillo de la Zuda* i *Visita a la Catedral*, col·legi

Teresià, col·legi Cinta Curto, Verge de la Cinta, Marcel·lí Domingo de Roquetes, Sant Antoni Abad de Reguers i Port-Rodó de Campredó.

Els alumnes guardonats, acompanyats dels seus mestres, anaven exposant els treballs: el col·legi Consolació amb els títols *El castillo de la Zuda* i *Visita a la Catedral*; l'escola Cinta Curto amb *El mercat*, *La catedral* i *La baixada de la Mare de Déu de la Cinta*; el centre Marcel·lí Domingo amb *L'aparició de la Verge de la Cinta* i *La baixada de la Mare de Déu*.

Els alumnes del col·legi Teresià no van poder ser-hi perquè estaven de colònies, però una professora va fer una breu exposició dels treballs. Tampoc van poder assistir a l'acte els de l'escola Sant Antoni Abad. Se'ls farà arribar el diploma als centres respectius.

Maria Joana Querol

AGENDA

- Del 8 al 12, Desert de les Palmes, exercicis per al clergat.
- Divendres 12, Xert, a les 20 h, confirmacions.
- Dissabte 13, Benicarló, parròquia Sant Pere, a les 19.30 h, confirmacions.
- Diumenge 14, Cervera del Maestre, a les 12, confirmacions.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

8. ■ Dilluns (lit. hores: 2a setm.) [Gn 28,10-22a / Sl 90 / Mt 9,18-26]. Sant Adrià III, papa (romà, 884-885); sants Àquila i Priscil·la, esposos mrs., deixebles de Pau; sant Edgar, rei d'Anglaterra (†975); sant Eugeni III, papa (1145-1153).

9. ■ Dimarts [Gn 32,22-32 / Sl 16 / Mt 9,32-38]. Sant Agustí Zhao Rong, prev. i companys mrs.; sant Zenó o Zenon, mr.; sant Joan de Colònia, prev. dominicà i mr.; sant Teodoríc Balat, mr.; beata Joana Scopelli, vg. carmelitana.

10. ■ Dimecres [Gn 41,55-57; 42,5-7a.17-24a / Sl 32 / Mt 10,1-7]. Sant Cristòfor o Cristòfol, mr.; patró dels automobilistes; santa Verònica Giulia-

ni, vg. caputxina; santa Amèlia, viuda; sant Ascani, mr.; beats Carmel Boltà, prev., i Francesc Pinazo, franciscans i mrs. a Damasc.

11. □ Dijous [Pr 2,1-9 / Sl 33 / Mt 19,27-29]. Sant Benet (†547), abat, patriarca dels monjos d'Occident, patró d'Europa (1964) i patró dels arxivers, bibliotecaris i documentalistes; sants Pius I, papa (140-155) i mr.; santa Olga, reina.

12. ■ Divendres [Gn 46,1-7.28-30 / Sl 36 / Mt 10,16-23]. Sant Joan Gualbert, abat; sant Abundi, prevere i mr. a Còrdova (854); sant Ignasi Delgado, bisbe i mr.; sant Josep Fernández, prevere i mr.; santa Marciana, verge i mr.

13. ■ Dissabte [Gn 49,29-32; 50,15-24 / Sl 104 / Mt 10,24-33]. Sant Enric (†1024), emperador germànic; sant Eusebi de Cartago, bisbe; santa Teresa de Jesús dels Andes, verge carmelitana xilena; santa Sara, verge.

14. ■ Diumenge vinent, XV de durant l'any (lit. hores: 3a setm.) [Dt 30,9b-14 / Sl 68 / Col 1,15-20 / Lc 10,25-37]. Sant Camil de Lel·lis (1550-1614), prev. fund. Servents dels Malalts a Roma (MI, 1582), patró dels malalts i els infermers; sant Francesc Solano, prev. franciscà, de Montilla, missioner al Perú; santa Adela, viuda; beat Gaspar Bono, prev. mínim, de València.

Diumenge XIV de durant l'any (C)

COMENTARI

Cridats a anunciar el Regne

El gran anunci de Jesús és l'arribada del Regne de Déu. Per això Jesús envia els seus deixebles a què s'avancesin de dos en dos, cap a cada poble i a cada lloc on ell mateix havia d'anar. La missió dels deixebles és preparar el camí al Senyor. I l'anunci que han de fer és aquest: *El Regne de Déu és a prop vostre*. Però aquest regne és molt diferent dels reialmes de la terra. Per això els deixebles han d'actuar així: *No porteu bossa, ni sarró, ni calçat*. No és un regne de poder, de riquesa, ben al contrari. Per això si els reben en una casa: *Quedeu-vos en aquella casa, compartiu allò que tinguin per menjar i beure*. *No aneu de casa en casa* (buscant la que us ofereixi més comoditat). *No us atureu a saludar ningú pel camí* (la predicació del Regne és molt urgent). Aquest Regne el podem identificar amb la pau en sentit bíblic que és el conjunt de tot els béns que el Senyor ens atorga. *Per això quan entreu en una casa digueu primer: Pau en aquesta casa*. I si en una casa o en un poble no els volen acceptar no han d'imposar aquest Regne però sí han de subratllar la importància de la seva actitud negativa: *Fins la pols d'aquest poble que se'ns ha posat als peus, us la deixem*. Però sapigueu això: *El Regne de Déu és a prop*. Ningú podrà aduir ignorància.

Isaïes en dirà: *Alegreu-vos amb Jerusalem, feu festa, tots els qui l'estimeu* (Jerusalem és vista al NT com el símbol del regne definitiu de Déu. Per això podem identificar Jerusalem amb el Regne de Déu). *Jo decantaré cap a ell com un riu la pau i el benestar*. *Estigueu contents amb ella*. *Com una mare consola el seu fill, jo també us consolaré*. L'arribada del Regne és motiu d'immensa alegria. Però suposa també la creu: *Déu me'n guard de gloriar-me en res més que no sigui la creu de Jesucrist*, ens dirà Pau. Tots som cridats a predicar el Regne, però amb les actituds que demana Jesús: austeritat, senzillesa, alegria, despreniment, donació. I sovint també assumint la creu.

▶ Lectura del llibre d'Isaïes (Is 66,10-14c)

Alegreu-vos amb Jerusalem, feu festa, tots els qui l'estimeu. Estigueu contents amb ella tots els qui portàveu dol per ella; sereu alletats amb l'abundància del seu consol i xuclareu les delícies de la seva llet.

Això diu el Senyor: «Jo decantaré cap a ella, com un riu, la pau i el benestar, la riquesa de les nacions, com un torrent desbordant. Els teus nodrissons seran portats al braç i amanyagats sobre els genolls. Com una mare consola el seu fill, jo també us consolaré: a Jerusalem sereu consolats. Quan ho veureu, el vostre cor bategarà de goig i reviuran com l'herba els vostres ossos.» La mà del Senyor es farà conèixer als seus servents.

▶ Salm responsorial (65)

R. *Aclama Déu, tota la terra.*

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Galàcia (Ga 6,14-18)

Germans, Déu me'n guard de gloriar-me en res que no sigui la creu de nostre Senyor Jesucrist. En ella és com si el món fos crucificat per a mi i jo per al món. Ni la circumcisió ni la incircumcisió no tenen cap valor. L'únic que val és que hàgim estat creats de nou. Que la pau i la misericòrdia de Déu reposin sobre tots els qui mantenen aquest criteri i sobre l'Israel de Déu. A part d'això, que ningú no m'amoïni, perquè jo porto en el meu cos les marques distintives de Jesús. Germans, que la gràcia de nostre Senyor Jesucrist sigui amb el vostre esperit. Amén.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Lluç (Lc 10,1-12.17-20)

En aquell temps, el Senyor en designà encara setantadós, i els envià que s'avancesin de dos en dos cap a cada poble i a cada lloc on ell mateix havia d'anar. Els deia: «Hi ha molt a segar i pocs segadors: demaneu a l'amo dels sembrats que enviï homes a segar-los. Aneu. Us envio com anyells enmig de llops. No porteu bossa, ni sarró, ni calçat, no us atureu a saludar ningú pel camí. Quan entreu en una casa digueu primer: Pau en aquesta casa. Si hi viu un home de pau, la pau que li desitgeu reposarà en ell; si no, retornarà a vosaltres. Quedeu-vos en aquella casa i compartiu allò que tinguin per menjar i beure: els treballadors bé es mereixen el seu jornal. No aneu de casa en casa. Si en un poble us reben bé, mengeu el que us posin a taula, cureu els malalts que hi hagi i digueu a la gent d'aquell lloc: El regne de Déu és a prop vostre.

Però si en un poble no us volen rebre, sortiu als carrers i digueu: Fins la pols d'aquest poble que se'ns ha posat als peus, us la deixem. Però sapigueu això: El regne de Déu és a prop. Us asseguro que quan vingui el gran dia, la sort de Sodoma serà més suportable que la d'aquell poble.»

Els setanta-dos tornaren tots contents i deien: «Senyor, fins els dimonis se'ns sotmeten pel poder del vostre nom.» Jesús els digué: «Sí, jo veia Satanàs que queia del cel com un llamp. Us he donat poder de trepitjar les serps i els escorpins i totes les forces de l'enemic: res no us podrà fer mal. Però no us alegreu que els esperits se sotmetin a vosaltres; alegreu-vos que els vostres noms estiguin escrits en el cel.»

▶ Lectura del libro de Isaías (Is 66,10-14c)

Festead a Jerusalén, gozad con ella, todos los que la amáis; alegraos de su alegría, los que por ella llevasteis luto; mamaréis a sus pechos y os saciaréis de sus consuelos, y apuraréis las delicias de sus ubres abundantes. Porque así dice el Señor: «Yo haré derivar hacia ella, como un río, la paz, como un torrente en crecida, las riquezas de las naciones. Llevarán en brazos a sus criaturas y sobre las rodillas las acariciarán; como a un niño a quien su madre consuela, así os consolaré yo, y en Jerusalén seréis consolados. Al verlo, se alegrará vuestro corazón, y vuestros huesos florecerán como un prado, se manifestará a sus siervos la mano del Señor».

▶ Salmo responsorial (65)

R. *Aclamad al Señor, tierra entera.*

▶ Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Gálatas (Gál 6,14-18)

Hermanos: Dios me libre de gloriarme si no es en la cruz de nuestro Señor Jesucristo, por la cual el mundo está crucificado para mí, y yo para el mundo. Pues lo que cuenta no es la circuncisión ni la incircumcisión, sino la nueva criatura. La paz y la misericordia de Dios vengán sobre todos los que se ajustan a esta norma; también sobre el Israel de Dios. En adelante, que nadie me moleste, pues yo llevo en mi cuerpo las marcas de Jesús. La gracia de nuestro Señor Jesucristo esté con vuestro espíritu, hermanos. Amén.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Lucas (Lc 10,1-12.17-20)

En aquel tiempo, designó el Señor otros setenta y dos, y los mandó delante de él, de dos en dos, a todos los pueblos y lugares adonde pensaba ir él. Y les decía: «La mies es abundante y los obreros pocos; rogad, pues, al dueño de la mies que envíe obreros a su mies. ¡Poneos en camino! Mirad que os envío como corderos en medio de lobos. No llevéis bolsa, ni alforja, ni sandalias; y no saludéis a nadie por el camino. Cuando entréis en una casa, decid primero: «Paz a esta casa». Y si allí hay gente de paz, descansará sobre ellos vuestra paz, si no, volverá a vosotros. Quedaos en la misma casa, comiendo y bebiendo de lo que tengan: porque el obrero merece su salario. No andéis cambiando de casa en casa. Si entráis en una ciudad y os reciben, comed lo que os pongan, curad a los enfermos que haya en ella, y decidles: «El reino de Dios ha llegado a vosotros».

Pero si entráis en una ciudad y no os reciben, saliendo a sus plazas, decid: «Hasta el polvo de vuestra ciudad, que se nos ha pegado a los pies, nos lo sacudimos sobre vosotros. De todos modos, sabed que el reino de Dios ha llegado». Os digo que aquel día será más llevadero para Sodoma que para esa ciudad».

Los setenta y dos volvieron con alegría diciendo: «Señor, hasta los demonios se nos someten en tu nombre». Él les dijo: «Estaba viendo a Satanàs caer del cielo como un rayo. Mirad: os he dado el poder de pisotear serpientes y escorpiones y todo poder del enemigo, y nada os hará daño alguno. Sin embargo, no estéis alegres porque se os someten los espíritus; estad alegres porque vuestros nombres están inscritos en el cielo».